

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo dicatur vna fides. F

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Christum. Nam ipsum esse Christum dæmones crediderunt, nec tamen in Christum crediderunt.

Quid sit credere in Deum, vel Deo, vel Deum.

Aliud est enim credere in Deum, aliud credere Deo, aliud credere Deum. Credere Deo est credere vera esse quæ loquitur, quod & mali faciunt, & nos credimus homini, sed non in hominem. Credere Deum, est credere quod ipse sit Deus: quod etiam mali faciunt. Credere in Deum, est credendo amare, credendo in eum ire, credendo ei ad hæerere, & eius membris incorporari. Per hanc fidem iustificatur impius, vt deinde ipsa fides incipiat per dilectionem operari. Ea enim sola bona opera dicenda sunt, quæ fiunt per dilectionem Dei. Ipsa enim dilectio, opus fidei dicitur. Fides ergo quam dæmones, & falsi Christiani habent, qualitas mentis est, sed informis, quia sine charitate est. Nam & malos fidem habere, cum tamen charitate careant, Apostolus ostendit dicens. Si habuero omnem fidem, charitatem autem non habeam, &c. Quæ fides etiam donum Dei dici potest, quia & in malis quædam Dei dona sunt.

An illa informis qualitas mentis, quæ in malo Christiano est, fiat virtus cum fit bonus.

Si vero quæritur, vtrum illa informis qualitas, qua malus Christianus vniuersa credit, quæ bonus Christianus, accedente charitate remaneat & fiat virtus, an ipsa eliminetur, & alia qualitas succedat quæ virtus sit? Vtrumlibet sine periculo dici potest. Mihi tamen videtur, quod illa qualitas, quæ prius erat, remaneat, & accessu charitatis virtus fiat.

Ex quo sensu dicatur vna fides.

Cumq; diuersis modis dicatur fides, fatendum est tamen vnã esse fidem, vt ait Apostolus. Vnus Dominus, vna fides. Siue n. fides accipiat pro eo quod creditur, siue pro eo quo creditur, recte dicitur fides vna. Si n. pro eo quod creditur, accipiat, ex hac

Iacob. 2. &

Ipsæ arguunt mundum.

Ioan. 16.

Aug. ser. 181.

de tempore

ad princip.

et c. 37. lib.

de cognitione

vera vite et

tract. 39 ad

illud. Si quis

voluerit.

I. an 7.

Et ad ver-

sum 11.

Psal. 77.

Hunc genus

ratio quæ

non, tom. 8.

I. Cor. 1. &

Cap. 2. in
princ.

Ibid. paulo
inferius.

Ibid paulo
superius.

In hom. su-
per euang.
26. circa me-
dium, & lib.
4. d. al. cap 5.
Ioan. 20. 8
In lib. 13 de
Trin. cap. 1.

ex hac intelligentia dicitur vna fides, quia idē iubemur credere. & vnum idemq; est, quod creditur à cunctis fidelibus. Vnde fides catholica dicitur, id est vniuersalis. Si vero accipiatur fides pro eo quo creditur, ea ratione vna dicitur esse fides, non quia sit vna numero in omnibus, sed genere, id est similitudine. Vnde Aug. in li. 13. de Trin. fides, quae qui habent, fideles vocatur, & qui non habent, infideles, communis est omnibus fidelibus: sicut pluribus hominibus facies communis esse dicitur, cum tamen singuli suas habeant. Non enim fides numero est vna, sed genere: quae cum sit in vno, est & alijs, non ipsa, sed similis, & propter similitudinem magis vnam dicimus esse, quam multas. Sicut idem volentium dicitur vna voluntas, cum tamen cuique sit sua voluntas: & duorum similium dicitur facies vna. *Quod fides est de his, quae non videntur proprie, quae tamen videntur ab eo in quo est.* G

Notandum quoque est, quod fides proprie de non apparentibus tantum est. Vnde Greg. Apparentia non habent fidem, sed agnitionem. Idem, Cum Paulus dicat. Fides est substantia rerum sperandarum, argumentum non apparentium: hoc veraciter dicitur credi, quod non valet videri. Nam credi iam non potest, quod videri potest. Thomas aliud vidit, & aliud credidit: hominem vidit, & Deum confessus est dicens, Dominus meus, & Deus meus. De hoc etiam Aug. ait. Fidem ipsam videt quisque in corde suo esse, si credit: vel non esse, si non credit. Non sicut corpora quae videmus oculis corporeis, & per ipsorum imagines, quas memoria tenemus, etiam absentia cogitamus: nec sicut ea, quae non videmus, & ex his quae videmus, cogitationem utcumque formamus, & memoriae commendamus. Nec sicut hominem, cuius animam etsi non videmus, ex nostra conijcimus, & ex moribus corporis hominem, sicut videndo didicimus, intuemur etiam cogitando. Non sic videtur fides